

-L-

Lahût: Eşyaya sirayet eden mana, hayat.

Latife: İnce, hassas. Latifeler, insanda bulunan cüzler. Ruhta bulunanlar kalb-ruh-sır-hafi-ahfa dır. Bedende nefs-toprak-hava-su-ateş.

Ledun: Maneviyat. **Ledün ilmi:** Manevi ilimdir, tasavvuf ilmi. Kalb ilmi.

Lem'a: Parıltı,

Levh: Levha, üzerine bütün malumatların yazılı olduğu levhaya levhı mahfuz denir.

Lika: Buluşmak, kavuşmak. **Lüb:** Öz, iç.

Lübs: İşin karışık olması.

-M-

Mağrib: Batı tarafı.

Mahabbet: Sevgi, dostluk. İleri derecede olursa aşk denir.

Mahbub: Sevgili, sevilmiş.

Muhib: Seven, aşık olan.

Mahfuz: Korunmuş.

Mahdum: Hizmet edilen, evlad.

Mah: Ay.

Mahv: Yok olmak, Allahın nurunda erimek. Kötü huyları yok etmek.

Makam: Konak, derece. Manevi yolda elde edilen menzil. Haller değişik olur, makam sabit olur.

Malum: Bilinen.

Marifet: Bilgi, tanımakla elde edilen bilgi. Mevlayı tanımakla elde edilen bilgiye marifetullah denir.

Masiva: Allahtan başka her şey.

Ma'suk: Aşık olunan, yar.

Matlub: Taleb edilen, maksad.

Mazhar: Zahir olan yer. Tecelli eden yer. Bütün eşya Allahın sıfat ve isimlerinin zıllarının tecelli yerleridir. Eşya mazhar, Allahın isimleri zahirdir.

Mebde': Başlangıç.

Mebde-i teayyün: Başlangıcın belirmesi. İlk oluşumu. İnsanın ruhunun ilk belirmesi. Bu isim ve sıfatların zıllarından bir cüzdür. Herkesin Arşın dışında, zılal dairesinde bir mebde-i teayyünü vardır. Bu hususi nokta, o kişinin terbiyesini yürüten cüzdür. Onun hususi rabbidir.

Mecaz: Hakikat olmayan, suret veya gölge. Hakikat manasının dışında kullanılan söz.

Meczub: Cezbeli, Allah tarafından manevi bağ ile çekilen veli. Cezbeli olanlar, sülük menzillerini kolaylıkla aşarlar.

Meded: İmdat, yardım. Allah'tan imdat dilemek. Mürşidleri vasıta yaparak yardım istemek.

Mekr: Hile.

Melahat: Güzellik. Melih, hoş, şirin.

Melamet: Kınamak, levmetmek.

Melami: Şeriatı yaşamayan sapık bir tarikattır. Daha evvelde farzlardan başka nafileleri gizli yaparlar, iyiliklerini gizlerler, kötülüklerini açığa çıkar-tıp kendilerini levmettirirlerdi.

Melekut: Gayb alemi. **Merd:** Erkek, eren.

Mesalik: Meslekler, yollar. Gidilen yol.

Mesh: Değişme, suretin değişmesi.

Mesned: Dayanılan, senet yapılan. Şeyhin postu.

Mest: Sarhoş olmak.

Meşrik: Doğu, şark. Meşarık: Doğular.

Meşreb: Su içilecek yer. Tabiat, huy. Her tarikatın kendine ait meşrebi vardır. Onun meşrebi, diğer tarikata uymaz.

Meşhed: Hak'kın müşahede edildiği yer.

Mevacid: Vecd halleri, iç buluşu, manevi coşku.

Mevc: Dalga.

Mevla: Yaratıcımız hak teala hakkında kullanıldığı gibi, efendi, pir, şey olan kimseler hakkında da kullanılır.

Mevlid: Doğum. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in doğumunda yapılan dini merasim.

Mevt: Ölüm. **Mevti ebedi:** Ebedi ölüm. İmanın yok olmasına ebedi ölüm denir.

Meyl: Yönelmek, tabiatın aslına yönelmesi.

Miftah: Anahtar.

Mi'raç: Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem), Rabbisiyle görüş-tüğü yükseliş olayı. O geceye Mi'raç gecesi denir.

Mir'at: Ayna. Bu eşya Mevla'nın sıfatlarının aynasıdır.

Misal alemi: Şu madde aleminin üstünde olan mana alemi, rüya alemi. Daha yukarısı alemi ervah-ruhlar alemidir.

Miskin: Fakir, çaresiz kalan.

Mişkat: İçinde kandil bulunan duvardaki oyuk. Kandil manasına da gelir.

Mizan: Ölçü, terazi.

Molla: Sofi, zahid, alim.

Muamele: İbadetlerle alakalı hususlar, uygulamalar.

Muanaka: Kucaklaşma.

Muayene: Gözle görme.

Mudakkık: Tetkik eden, araştıran, işi derinlemesine öğrenen.

Muhasebeb: Hesaba çekilmek. Amellerden sorgulanmak.

Muhib: Sevici, aşık.

Muhlis: İhlas elde etmeye çalışan. Muhlas: İhlası elde eden.

Mukabele: Karşı karşıya gelme. Kur'anı karşılıklı okuma.

Mukaddem: Önde olan. Muahhar: Sonda kalan.

Mukarreb: Allah'a çok yakın olan.

Murad: İrade edielen şey. Kasdedilen şey. Allah tarafından özel olarak seçilen veli. Mürid olan kendi gayretiyle veli olmaya çalışır. Murad olana velilik ikram edilir.

Murakabe: Gözetleme. Mevla teala'yı görür gibi olmaya çalışma.

Mütelaa: İşi gözetmek, denetlemek. Mevladan gelen feyizleri, keşfedilen şeyleri anlayıp hissetme.

Mütehakkık: Gerçekleşen, mevcut olan.

Muttaki: Takva olan.

Muttali: Haberdar olan, agâh olan.

Mücerred: Arındırılmış. Dünya ile alakayı kesenlere tecrid ehli denir.

Müeddeb: Edeblenmiş.

Mükaşefe: Keşif hali, kalb gözünün açılması hali.

Münacaat: Yakarış, duayı içten yapmak.

Münasebet: İlgı, alaka.

Mürşid: İrşad eden, rehber. Hakka ulaştıran kamil veli.

Mürüvvet: İnsanlık, mertlik. Kişilik sahibi.

Musahib: Arkadaş, sohbet ehli.

Müstahdim: Hizmet eden.

Müstehlek: Helak olan, eriyip yok olan.

Müşahede: Kalb gözünün açılması, manevi halleri seyretmek.

Müştak: Özleyen, aşık olan.

Müteşebbih: Benzeyen, özentisi içinde olan.

Müteşeyyih: Şeyh olmadığı halde şeyhlik taslayan. Sahte şeyhler ortalığı sardı. Bunun alameti, şeriatı-sünneti seniyyeyi tatbik etmeyenler sahtedir.

Mütevekkil: Tevekkül edip güvenen.